

DAYANAND COLLEGE OF COMMERCE, LATUR

Experiential Learning Activity: Poem Writing and Reading (Marathi)

About Activity: Students are encouraged to write and present poems before all the students. Students wrote very inspiring poems and presented before class very enthusiastically.

Total Participants: 14

Date: 12.02.2026

Objectives:

- ✓ Promotion of poetic culture
- ✓ Develop presentation skills
- ✓ Provide platform to nourish hidden talents

कॉलेजचा सुंदर प्रवास

कॉलेजच्या त्या पहिल्या दिवशी
अनओळखी चेहऱ्यात आम्ही भेटलो
हळूहळू आप्पा रेशू लावल्या
या सहा जणीचं एक सुंदर नात झालं.

काकाचा चहा असू
की घरून आणलेला उड्डा
कॉलेजच्या परिसरात घडलेला प्रसंग
मैत्रीने रंगवलेल्या प्रत्येक क्षण.

कधी आँडण, कधी समजुती
कधी ओळ्यात पाणी झालं
पण प्रत्येक अनुभवाने
मन अधिक मजबूत बनलं.

आज वेळ पुढे सरकत आहे
वाटा कदाचित वेगळ्या असतील
पण कॅम्पसच्या त्या आठवणी
मनात सदैव घर जिवंत राहतील
करून.

कारण उयेचं सापडलं हसू
इयेचे मैत्रीचं नातं घडलं
कॉलेजच्या त्या सुंदर प्रवासाने
ह वेगवेगळ्या मैत्रीनी भेटल्या.

कधी कुलेन का तुला

Date: / /

कधी कुलेन का तुला
साह्या मनाची ही व्यथा होऊ शकते
मी जाहीत नाही व्यक्त होऊ शकते
पण जेव्हा तु हकदा, डोळ्यात वळणीत
लेल्या तुला माझ प्रेम ठेवू शकते.

कधी कुलेन का तुला
मी का नेहमी शुकत शरला
कारण तुझ्या सौवत देण पाकल
जास्त चालव्यासाठी.

कधी कुलेन का तुला
माझ बोलण तुला नुसत संवाद वाटत
माझ वागण तुला फक्त स्वभाव वाटत
पण या हळदच्या आठी कुलीत्या मागची
आशांग प्रेम समजेल का तुला कधी.

कधी कुलेन का तुला
तुझ्या चेहऱ्यावरून हसू, माझ दिससहस्रं सुख होत
तुझ्या बोलण्यातून पाणी, माझ आयुष्यावरून दुःख होत
स्वतःसाठी तर सगळंच जगातून पण माझ मन
तुझ्या हृदयाच्या लोलावर का धडडडत.

प्रिंद पालीत झकली आवासाहोव
वी कौम हलीम वर्ष

१४०१४
३१

आयुष्य कुठें शोवत का ?

घडाशय ते घडावच, घडाव्याविवाय राहत का ?
घडून वेवेच आहे मंग, रडून काही होत का ?
वेन दिसांच्या दुःखापाठी, कोणी जगात ओडत का ?
② सगळे दिवस सारखे रहायला आयुष्य कुठें शोवत का ?

② किती आपले किती परेके हे चेहऱ्यावरून कळत का ?
सुटले कितीही हान जरी, कोणी काठावाचून मरत का ?
② अंधार दिसतोय चोहीकडे, म्हणून सगळे संपत का ?
शकले ससनीच पाय जरी, आयुष्य कुठें शोवत का ?

विसरून जावे ज्याला ते दुःख कोणी ~~मिळत~~ का ?
कितीही धावपळ केमीत तरी, पाहिजे तेच मिळत का ?
काय ~~मिळत~~ असेल मिळत हे बाधिल कोणास सोवत का ?
वेगेना द्या पुन्हा येव्या, आयुष्य कुठें शोवत का ?

② हातात आहे स्वप्न मोठे, पूर्ण करायला बॅर्य हवं
भीतीच्या सावलीत राहून, शोवण आता नकाच नव्हं
मेहनतीचा धाम गाळताना, अमुनाही जागा नाही
आयुष्य कुठें शोवत का ? आता हार मानठा थोड्या नाही

खाडप मेहा शरद

B.com sy (A)

✧ 'बाप': वनव्यातील जळता आधार ✧

वनवा या आयुष्याचा, दाद काळजाला देतो
तिथे सखा-सोबती, दोन झण गारवा होतो.
मित्राच्या खांद्यावरती, हलकं होतं आपलं मन,
बापाच्या कष्टाचं मात्र, रुतत नाही कोडेपण.

मित्राच्या अंगाणी मिळते, चैत्राची एक सावली,
पण बापाच्या काळजात, अंगाराचाची एक माऊली.
तो कधी रडताना दिसत नाही, कधी हसताना दिसत नाही,
बापाची खरी माया, डोळ्यांना सहज दगवसत नाही.

मित्र ऐकतो गोष्ट आपली, अश्रूंना हसणं देतो,
पण बाप स्वतः जळून, आपल्याला जगणं देतो.
जी शिस्तीचा एक पटारा, कडक शब्दांचा मार,
पण त्या कठोरपणामागेच संस्कारांचा आधार.

मैत्री म्हणजे झुकक वाऱ्याची, झणात शांत करते,
पण बाप म्हणजे ढाल पोलादी, जी संकटांना नडते.
मित्राकडे हक्क असतो, मनमोकळं करव्याचा, ~~ब~~
बापाकडे भार असतो, भविष्य दाडवण्याचा.

म्हणूनच वाटतो मित्र गारवा, या धगधगत्या वनव्यात
पण बाप असतो ती भिंत, जी उभी राहते वाळ्यात.
मिळाला जर कधी वेळ, त्या तर बापाच्या डोळ्यात पाहा
त्या शांत जळणाऱ्या दिव्यातच, आपल्या आयुष्याचा
प्रकाश पाहा.

- निकीता उष्टव बिराजदार

(B.com sy)

ओळख स्वतःची

बराबाहेर पडताना तो उंबरठा जड वाटला,
करिअरच्या या शर्यतीत, प्रत्येक क्षण साचला,
आईच्या डोळ्यांतील आशा, अन् बाबांच्या तो धीर,
कसं सांगू त्यांना आत्मन मी किती आहे अधीर ?

एकांतात कुडीतरी मग, डोळे थोडे ओलावताने,
यश कुडी मितेल ? हेच प्रश्न छळत राहताने.
'सगळं नीट होईल' म्हणताना, आवाज थोडा कापतो,
मागूस म्हणून जगताना, प्रत्येक रूपया जपतो.

लोकांसाठी फक्त 'नोकरी', माझ्यासाठी ती स्वप्नपूर्ती आहे,
रात्रीच्या त्या नागराला, संघर्षाचीच नोंद मोठी आहे,
कुणी विश्वास ठेवो न ठेवो, मला मात्र लढायचंय,
शून्यातून विश्व माझं, मला स्वतःला घडवायचंय.

हसेल जग आज कुढावित, माझ्या या धडपडीवर,
पण एक दिवस नाव असेल, यशाच्या त्या पायरीवर
स्वतःचा विश्वास हीच, माझी खरी शिंदोरी,
ऊठानेच उभे उघडेले बघ, माझ्या भविष्याची निजोरी.

नाव :- चिबुरे महादेवी श्रीरंग

वर्ग :- B.com 5.4 (B)

ह.क्र :- 44208

गुरु

गुरु म्हणजे जसा कुंभार
जे मातीला देतात आकार
त्यांच्या अनमोल ज्ञानाने
करतात विद्यार्थ्यांचे आकृष्य साकार

गुरु म्हणजे जे दाखवतात
बवरा मार्ग गराचा
त्यांच्या प्रत्येक सल्ल्यातून
अर्थ कळतो या जीवनाचा

गुरु म्हणजे ते असतात
जे सगळं देऊन शुन्य होतात
पण त्यांच्यापरी असलेले ज्ञान
त्यांना स्तरांपेक्षा वेगळं बनवतात

गुरु म्हणजे शब्दापेक्षा कृति
सोळावर विवस्व देवठारी माती
अपेक्षांना हीर देणार आहार
गरासाठी नसलेचे त्यांचे संस्कार

नाव : पाटील मानसी विनय
वर्ग : 8.10m sy (8)

शिक्षणाचा बाजार

Date : / /

शिक्षणाच्या या युगामध्ये
तंत्रज्ञानाची प्रभाव झाला
हाताला नाही काम काठी
फक्त शिक्षणाचा बाजार झाला

प्रयोगावर प्रयोग झाले
ऑनलाईन शिक्षणाचा प्रसार झाला
वर्गित नाहीत विद्यार्थी
नुसता शिक्षणाचा व्यापार झाला

तंत्रज्ञानाची प्रगती झाली
रा. आव ठे साधन आले
बुद्धीला चाखनाच नाही
ज्ञानाच ठारण झाले

शिक्षण महागले इंजिनीचा प्रभाव झाला
म्हणून तर व्हॉट्सएप ची कमी नाही
शिक्षणाचा बाजार झाला
पण नोकरीची हमी नाही

मोबाईलची कॅशन झाली
मुल शाळेपासून दूर गेली
मंदीरात तर आली चकळी
पण शाळेची मात्र दूरदशा झाली

वेसनांच प्रमाण वाढले
शासनाचा मठसुल वाढला
तसले पिठी खरख झाली
देशाचा उणा मोडला

रितेश सतिश
वर्ग वी डॅम

